

РЕШЕНИЕ

№ 2901

гр. София, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **6257** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 – чл.161 Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл.4 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).
Образувано е по жалба на "НЕДА-РМ-БОДУРОВА-КОНСТАНТИНОВ И С-ИЕ" СД срещу Ревизионен акт (РА) № СФД 22-РД77-20/22.02.2022г., издаден от органи по приходите в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция „Общински приходи“ на Столичната община, потвърден с Решение № СОА22-РД28-12/03.05.2022г. на кмета на Столичната община. С оспореният ревизионен акт на дружеството са установени допълнителни задължения за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) в размер на 21 471,90 лв. и лихви в размер на 7 663,09 лв. и за такса за битови отпадъци (ТБО) в размер на 30 624,81 лв. и лихва в размер на 10 824 лв. или общо в размер на 70 583,80 лв. за периода 01.01.2016г. – 31.12.2020г. Твърди се, че издаденият РА е необоснован и незаконосъобразен, доколкото с него на дружеството се определят за втори път задължения, установени вече с влязъл в сила Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК № 20-0194-1/30.10.2020г. за периода 2016-2019г. Определянето на ТБО се сочи за незаконосъобразно, тъй като не са представени доказателства за реалното предоставяне на услугата по „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“. Жалбоподателят се позовава на подадени декларации по чл.23 ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО) за всяка от годините в ревизирия период, при което неправилно ТБО е определена на база отчетната стойност на имота. Твърди се и, че съобразно

подадената декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№ 6009/03.12.2010г. дружеството е декларирало земя с площ 1214 кв.м. в това число застроена площ 380,30 кв.м.и триетажна търговска сграда с обект магазин с площ 980,60 кв.м. и мазе от 380,30 кв.м., което е констатирано и в РА и в РД, а ривизарищят орган е определил задълженията по застроена площ в повече – 1435,78 кв.м., което е необосновано определяне на дължимия ДНИ. Независимо от представени от дружеството справки за дължими и внесени суми за ДНИ и ТБО в ревизионното производство внесените суми не са коментирани и преспадната от размера на определените допълнително задължения с РА. Иска се отмяната на РА.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.П., който поддържа жалбата. В позиция по същество моли за отмяна на РА с доводи, че акта за установяване на задължения по декларация е влязъл в сила, при което вторият по време индивидуален административен акт – оспореният РА е нищожен, тъй като е издаден в резултат на недопустимо административно производство. Алтернативно моли за отмяна на РА като незаконосъобразен, поради нарушение на материалните и процесуалните правила на закона на основанията, посочени в подадената жалба. Претендира разноси за платена държавна такса.

Ответникът се представлява от юрисконсулт С., която сопорва жалбата. Не изразява позиция по същество.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството и не представя становище по жалбата.

В съдебното производство като доказателства са приети документите, съдържащи се в административната преписка, както и допълнително представен от ответника, по искане на жалбоподателя, Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 20-0194-1/30.10.2020 г., издаден от орган по приходите в отдел „Общински приходи – Л.“, с отбелязването, че този акт не е връчен на дружеството-жалбоподател и не е влязъл в сила.

Административен съд – София град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и страна следното:

Ревизионното производство е образувано с заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/, изх. № СФД21-РД01-124/ 15.09.2021 г., издадена от Е. К., на длъжност началник отдел „Ревизии и събиране на вземанията“ в дирекция „Общински приходи“ при Столична община оправомощен съгласно Разпореждане рег. № СФР17-ВК66-16/16.01.2020г. на директора на дирекция „Общински приходи“. В обхвата на ревизията са включени задълженията на "НЕДА-РМ-БОДУРОВА-КОНСТАНТИНОВ И С-ИЕ" СД, ЕИК[ЕИК], за ДНИ и за ТБО за периода 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. Ревизията е възложена на К. М. М., на длъжност „главен инспектор“ в отдел „Ревизи и събиране на вземанията“ в дирекция „Общински приходи“ на СО, определена за ръководител на ревизията, и Д. К. К., на длъжност „инспектор“ в отдел „Р.“ към дирекция „Общински приходи“ в СО. ЗВР е връчена на задълженото лице на 04.10.2021г. На същата дата (л.128-131) на представител на ревизираното лице е връчено и искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице (ИПДПОЗЛ), с изх. № СФР21-ТД26-1403/15.09.2021 г.

На 18.01.2022г. е издаден Ревизионен доклад /РД/, рег. №СФР22-ТД26-175, съставен и подписан от определения екип ревизиращи органи по приходите, връчен с разписка

срещу подпис на представляващ дружеството на 25.01.2022 г. Срещу РД в срока по чл. 117, ал.5 ДОПК е подадено писмено възражение (л.76-80), което ревизиращият екип е обсъдил при съставянето на РА.

Издаден е Ревизионен акт №СФД22-РД77- 20/22.02.2022 г. от началник-отдел „Ревизионен контрол " при Дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” - Столична [община] К. - възложил ревизията и К. М. Г., на длъжност „главен инспектор” в отдел „Ревизионен контрол” при дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” - Столична община, ръководител ревизията. РА е връчен на представляващ дружеството на 25.02.2022г.. Видно от таблицата на стр.20 от РА (л.56 от адм.д.) са установени задължения по вид, основание и размер, за спорния имот, находящ се в [населено място], ул. Околовръстен път“ № 151, както следва:

- за данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ - главница, в размер на 21 471,90 лв. и лихви в размер на 7 663,09 лв., изчислени към 22.02.2022 г., и

- за такса за битови отпадъци /ТБО/ - главница в размер на 30 624,81 лв. и лихва в размер на 10 824 лв. изчислени към 22.02.2022 г.,

или общо в размер на 70 583,80 лв. за периода 01.01.2016г. – 31.12.2020г.

Дружеството е оспорило РА по административен ред пред кмета на Столична община с жалба, рег. № СФД22-ТД26-697/02.03.2022 г. С Решение № СОА22-РД28-12/03.05.2022 г., решаващият орган е потвърдил РА изцяло. Приел е за неоснователно твърдението на дружеството-жалбоподател, че за недвижимия имот, собственост на дружеството, представляващ земя и сграда, намиращи се в [населено място], район Л., [улица] определената застроена площ от 1435,78 кв.м. е неправилно определена, тъй като в подадената декларация по чл.14 от ЗМДТ дружеството е декларирало имота със застроена площ 1360,90 кв.м.. За да приеме за неоснователна жалбата в тази е част, се е позовал на събраните в ревизионното производство доказателства - Технически паспорт на сграда и Протокол за установяване на годността за ползване на строеж „Магазин за спортни стоки“ от 27.12.2007г. на Държавна приемателна комисия, в които официални документи (л.298-316 от адм.д.)площта на УПИ е посочена в размер на 1214 кв.м. , а РЗП в размер на 1435,78 кв.м. Приел е и за неоснователни доводите в жалбата за несъобразяване с определяне на размера на задълженията с вече погасени задължения за ДНИ от страна на дружеството, с препращане към констатацията на стр.2 от РА и с данните в таблицата на стр.12 от РА, в която са отразени внесените суми за ДНИ, а в таблицата на стр.15 са отразени внесените суми за ТБО.

По отношение на установеното публично общинско вземане за ТБО и оспорването на дължимостта му, с доводи за непредоставяне на услугата „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“ е обосновал неоснователност на жалбата при неприложимост на хипотезите по чл.71 от ЗМДТ, както и с факта на ползването от страна на жалбоподателя на 1 контейнер 1100 л. за отпадъци и седмичната честота на изхвърлянето му, и със събрани в ревизионното производство доказателства за предоставяне на трите вида услуги по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. С горните мотиви, кметът на СО приема за правилно възприет принципа, от страна на ревизиращите органи, залегнал в чл.23, ал.1 НОАМТЦУПСО, при наличие на волеизявление от ревизираното дружество чрез подадени декларации, в които са посочени вида и броя на предоставените съдове за съхраняване на битови отпадъци и кратността в пъти на извозване, които реквизити са

от съществено значение при определяне размера на задълженията за ТБО.

Предмет на ревизионния акт в оспорената част са задълженията за ДНИ и ТБО, дължими за недвижим нежилищен имот-земя и сграда, находящ се: [населено място], р-н „Л.“, [улица], УПИ II -1559 от кв. 116а по плана на [населено място], местността „В. Вец С.“, целият с площ от 1214 кв.м. и триетажна сграда със сутерен – Магазин за спортни стоки с РЗП 1435,78 кв.м. Ревизиращите органи са констатирани различие в РЗП, декларирана от жалбоподателя в подадената декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№ 6009/03.12.2010 г. за земя с площ 1214 кв.м., в т.ч. застроена площ 380,30 кв. м. и триетажна търговска сграда с обект магазин с площ от 980,60 кв. м. и мазе от 380,30 кв. м. и РЗП на магазина, посочена в Технически паспорт на строеж: „Магазин за спортни стоки“ и Протокол за установяване годността за ползване на строеж: „Магазин за спортни стоки“ от 27.12.2007 г. на Държавна приемателна комисия. Съгласно тези официални документи разгърнатата застроена площ на магазина е 1 435,78 кв. Въз основа на тези разлики в размера на РЗП са обосновали и различие в размера на начислените в РА задължения за ЗНИ и ТБО и размера на задълженията за ДНИ и ТБО, определени с програмния продукт, използван в отдел „Общински приходи“ – Л. С РА, на основание чл.21 ал.1 от ЗМДТ основата за облагане с ДНИ за целия ревизиран период ое данъчната оценка, тъй като тя е с по-висока стойност от отчетната стойност на имота, съобразно представените от дружеството счетоводни документи. С РА е определен и ДНИ на сградата – магазин с РЗП 1435,78 кв.м., съобразно нормите за определяне на данъчна оценка на сградите по раздел II от Приложение 2 на ЗМДТ и характеристиките на имота, посочени от дружеството в декларацията по чл.14 от ЗМДТ, като и в този случай основата за облагане с ДНИ за целия ревизиран период е данъчната оценка, тъй като същата е по-висока от отчетната стойност. В РА са съобразени заплатените от дружеството суми за ДНИ за периода 01.01.2016г. – 31.12.20120 г. (л.48 от адм.д., стр.12 от РА), като констатираното и с РА различие между задълженията за ДНИ и тези по невлезлия в сила Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК № 20-0194-1/30.10.2020г. за периода 2016-2019г. на отдел „ОП“-Л., е обяснен с приетата основа за облагане.

По отношение на задължението за ТБО.

Въз основа на информацията, получена в резултат на извършена насрещна проверка от Столичен инспекторат по искане с изх. № СФД21-ВК08-652/ 16.09.2021 г. и постъпил отговор с вх. № СФД21-ВК08-652-[1]/ 21.10.2021 г., с приложено становище на началник РИ „Л.“, е прието за установено от ревизиращите органи, че имотът с адрес С., [улица] попада в сектор 10, съгласно оперативните планове за съответните години и е в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване. За периода 2016 г. - 2020 г. дружеството има подавани декларации по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО за 1 брой контейнер за битови отпадъци 1100 л. с кратност на извозване 1 път седмично. Фирмата изпълнител на обществената поръчка относно предоставяне на услугите по чистота за периода 01.01.2016 г. - 31.12.2020 г. е Консорциум „Т. С. Център 1“ Д..

Дейностите по лятно и зимно почистване са извършвани съгласно утвърдени оперативни планове за Район „Л.“ за периода 2016 г. - 2020 г.

Съобразно отчетната стойност на имота (земя и сграда) за 2016г., 2017г., 2018г., 2019. и за 2020г., съответно 1 214 457,32 лв., 1 214 457,32 лв., 1 214 457,32 лв. 1 214 457,32 лв. и 1 214 457,32 лв. и издадените от Кмета на Столична община, на основание чл.

63, ал. 2 от ЗМДТ заповеди за всяка от петте години в ревизирия период, е прието за установено в РА, че в район „Л.“, имотът с адрес С., [улица], попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. За всяка от годините в периода 2016-2020г. за имота има подадена декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, като е заявявано ползването на 1 брой съд за битов отпадък с вместимост 1100 л. при честота на извозване 1 път седмично.

С РА са съобразени решенията на Столичен общински съвет за всяка от годините в ревизирия период, с които за нежилищни имоти на предприятия, на основание чл. 23, ал. 3 и ал. 4, във връзка с чл. 26 от НОАМТЦУПСО, се определя ТБО, като се включва заплащането услуги, предвидени в чл. 62, ал.1 от ЗМДТ и конкретната цена на услугите, като е определен и размера на дължимата ТБО.

Начислените суми за такса битови отпадъци (ТБО) са определени по реда на чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ и по реда на чл.22 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/, приета с решение Хе 894, протокол 93 от 23.11.2006 г.

Така, дължимият размер на ТБО за периода 01.01.2016 г. - 31.12.2016 г. е 5 833,49 лв. и е определен по следния начин: 1 340,00 лв. + Отчетна стойност 1 214 457,32 лв. x 3,7/1000, в т.ч. за услуги, предвидени в чл. 62, ал. 1 от ЗМДТ:

- размер на ТБО за един съд 1100 л. за една година за район „Л.“ на Столична община в лева, при честота на сметоизвозване един път седмично -1 340,00 лв.;

- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 4 493,49 лв.

Дължимият размер на ТБО за периода 01.01.2017 г. - 31.12.2017 г. е 6 197,83 лв. и е определен по следния начин: 1 340,00 лв. + Отчетна стойност 1 214 457,32 лв. x 4,0 /1000, в т.ч. за услуги, предвидени в чл. 62, ал.1 от ЗМДТ:

- размер на ТБО за един съд 1100 л. за една година за район „Л.“ на Столична община в лева, при честота на сметоизвозване един път седмично - 1 340,00 лв.;

- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 4 857,83 лв.

Дължимият размер на ТБО за периода 01.01.2018 г. — 31.12.2018 г. е 6 197,83 лв. и е определен по следния начин: 1 340,00 лв. + Отчетна стойност 1 214 457,32 лв. x 4,0 /1000, в т.ч. за услуги, предвидени в чл. 62, ал.1 от ЗМДТ:

- размер на ТБО за един съд 1100 л. за една година за район „Л.“ на Столична община в лева, при честота на сметоизвозване един път седмично - 1 340,00 лв.;

- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 4 857,83 лв.

Дължимият размер на ТБО за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2019 г. е 6 197,83 лв. и е определен по следния начин: 1 340,00 лв. + Отчетна стойност 1 214 457,32 лв. x 4,0 /1000, в т.ч. за услуги, предвидени в чл. 62, ал.1 от ЗМДТ:

- размер на ТБО за един съд 1100 л. за една година за район „Л.“ на Столична община в лева, при честота на сметоизвозване един път седмично - 1 340,00 лв.;

- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 4 857,83 лв.

Дължимият размер на ТБО за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г. е 6 197,83 лв. и е определен по следния начин: 1 340,00 лв. + Отчетна стойност 1 214 457,32 лв. x 4,0 /1000, в т.ч. за услуги, предвидени в чл. 62, ал.1 от ЗМДТ:

- размер на ТБО за един съд 1100 л. за една година за район „Л.“ на Столична община в лева, при честота на сметоизвозване един път седмично - 1 340,00 лв.;

- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - 4 857,83 лв.

- по ал. 3 - размер на ТБО за един съд за една година за всеки район на Столична община в лева, при честота на сметоизвозване един път седмично, в зависимост от

вида и обема на съда, съгласно Приложение № Б, като цената на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци е в размер на 1 340,00 лв. за един съд 1 100 л. при честота на извозване един път седмично;

- по ал. 4 - 3,70 %о върху отчетната стойност на имотите за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Дължимият размер на ТБО за периода 01.01.2016 г. - 31.12.2016 г. е 5 833,49 лв. и е определен по следния начин: 1 340,00 лв. + Отчетна стойност 1 214 457,32 лв. x 3,7/1000, в т.ч. за услуги, предвидени в чл. 62, ал. 1 от ЗМДТ:

- размер на ТБО за един съд 1100 л. за една година за район „Л.“ на Столична община в лева, при честота на сметоизвозване един път седмично - 1 340,00 лв.

С РА са съобразени и данните от направената справка в ИСМДТ на Столична община „М.“ за дължими и внесени суми за такса битови отпадъци за периода 01.01.2016 г. -31.12.2020 г. при определяне на размера на дължимата ТБО от дружеството за всяка от годините в ревизирия период.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпан административен ред за обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.4, ал.1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, а съгласно чл.9б от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 – 5. По отношение обжалването на свързаните с местните данъци и такси актове също е приложим реда по ДОПК.

Видно от чл.4, ал.3-5 ДОПК, в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, имат правата и задълженията на органи по приходите. Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на НАП.

Съдът не установява пороци, обосноваващи нищожността на РА.

С вече посоченото разпореждане № СФД20-ВК-16/16.01.2020г. директорът на дирекция „Общински приходи“ в СО е определил Е. К. К. като компетентен орган за възлагане на ревизии. Със Заповед № СОА20-РД09-1072/15.01.2020г. кметът на СО е определил лицата, заемащи изброени длъжности от дирекция „Общински приходи“, за органи по приходите, които извършват производствата по установяване, обезпечаване, събиране и контрол по вземанията от местни данъци и такси. С оглед посочената заповед и съгласно чл.119, ал.2 ДОПК оспореният РА е издаден от оправомощени лица, а именно от възложителя на ревизията Е. К. К. и от К. М. Г., определена за

ръководител на ревизията.

Спазени са изискванията по отношение на формата на РА и административнопроизводствените правила. Не са допуснати и съществени нарушения на процесуалния закон, които да са самостоятелно основание за отмяна на РА. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА.

Спорът основно е относно приложението на материалния закон и се свежда до това законосъобразно ли са установени в РА задълженията на дружеството за данъка върху недвижимия имот на [улица] и таксата за битови отпадъци.

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел I ЗМДТ – чл.10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл.62-64, чл.66-69 и чл.71. Съгласно чл.11, ал.1 ЗМДТ данъчнозадължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, а по силата на чл.10, ал.1 ЗМДТ такива са разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Според чл.19, ал.1 от ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на годината, за която се дължи. А чл. 21, ал.1 ЗМДТ регламентира, че данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

Тезата на жалбоподателя, че неправилно е определена площта на сградата, не намира подкрепа от доказателствата по делото.

Не е спорно, че обектът на облагане е нежилищен имот, т.е данъчната оценка на имота следва да се определи по правилото на чл.21,ал.1, предл. първо ЗМДТ – според по-високата измежду отчетната стойност и данъчната оценка съгласно приложение 2 .

При определяне на основата за облагане на сградата ревизиращите са ценили не само предоставените от жалбоподателя доказателства, но и

служебно събраните доказателства за нейната площ. Нещо повече, констатациите и изводите на ревизиращия екип по отношение на РЗП на сградата - Магазин за спортни стоки е определена въз основа на представени от дружеството жалбоподател документи – съгласно описа на л.132 от адм.д., а именно – Технически паспорт на строеж: „Магазин за спортни стоки“ и Протокол за установяване годността за ползване на строеж: „Магазин за спортни стоки“ от 27.12.2007 г. на Държавна приемателна комисия, в които официални документи разгърнатата застроена площ на магазина е 1 435,78 кв.м. По силата на § 5, т. 18 от ДР на ЗУТ "разгърнатата застроена площ" е сборът от застроените площи на всички надземни етажи на основното и допълващото застрояване, което обстоятелство е съобразено в Протокол от 27.12.2007г. на Държавна приемателна комисия и в Техническия паспорт на сградата.

Според чл.62 от ЗМДТ ТБО се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл.66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане чистота на териториите за обществено ползване и се определя в годишен размер за населеното място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план - сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи, изброени в разпоредбата.

Видно от разпоредбата на чл. 71 от ЗМДТ, не се събира такса за: 1. сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината; 2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината; 3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива.

Според чл.71, т.2 ТБО за компонента поддържане чистотата на териториите за обществено ползване такса не се събира, когато услугата не се предоставя от общината. Трайно възприето в съдебната практика е разбирането, че чистотата на териториите за обществено ползване е свързана с гарантирането на устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на гражданите в населените места, което не би могло да се постигне без поддържането на определен стандарт на чистота на тези територии.

С оглед на това, съдът намира, че предмет на доказване в случая е престирането на услугата в района на имота. Услугите обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане на

чистота на териториите за обществено ползване се предоставят както за имотите, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, така и за имотите, които са извън тях, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл.63, ал.1 ЗМДТ.

По отношение на третия компонент на ТБО – за обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа или на други съоръжения за обезвреждане, законът предвижда недължимост на таксата единствено когато общината няма такива депа или други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци (чл.71 т.3 ЗМДТ).

Съобразно доказателствената тежест ответникът като издател на акта установи обстоятелствата, на които основава своето искане за заплащане на дължимата такса за битови отпадъци: съгласно издадените на основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ от кмета на Столична община заповеди, според които имота на жалбоподателя попада в границите на организираното от Столична община сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци и за него се оказват от общината услугите по сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; чистотата на териториите за обществено ползване. По делото се събраха доказателства, че услугите са извършвани през ревизирания период, което обуславя и дължимостта на ТБО за тях от собственика на имота. Не се оспори отчетната стойност на имота за ревизираните периоди , както и наличието на

Подавана е декларация по чл.23 ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, относно вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци за 2016г., 2017г., 2018г., 2019г. и 2020г, поради което и таксата относно сметоизвозването е определена върху количеството на генерираните отпадъци.

Местонахождението на процесния имот на територията на Столична община, съгласно чл. 63, ал. 1 ЗМДТ, обуславя и дължимост на таксата за услугата обезвреждане на битови отпадъци. Дължимостта на тази такса, за разлика от другите две услуги, законодателят не е обвързал с доказването на фактическото предоставяне на услугата, а е приел, че услугата се предоставя винаги, когато общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци. Член 71, т. 3 ЗМДТ изрично сочи, че таксата не се дължи единствено, когато общината няма депо или друго съоръжение. С оглед на това, законодателят е приравнил правните последици на фактическо ползване на услугата обезвреждане на битови отпадъци на факта на ползване на депо за обезвреждане от общината. При така установената законова регламентация, при доказаност по делото на факта, че дружеството е правен субект по смисъла на чл. 64 ЗМДТ и че

общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци, следва дължимостта на таксата за обезвреждане.

Според чл. 67, ал.4 от ЗМДТ и чл.23, ал.4 от НОАМТЦУПСО ТБО в частта относно компонента „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“ е законосъобразно изчислена, предвид Решение № 816/22.12.2016г. ,Решение на № 793/21.12.2017г., Решение № 857/20.12.2017г. на СОС, Решение № 857 от 20.12.2018 г. на СОС и Решение № 52 от 30.12.2019 г. на Столичен общински съвет, с които е определена ставка от 4.00 %, при основа отчетната стойност на недвижимия имот по смисъла на §1, т.17 от ДР на ЗМДТ.

Законосъобразно са определени и съответните закъснителни лихви върху установените задължения за ДНИ и ТБО, като оглед липсата на конкретни възражения в тази насока от страна на жалбоподателя, не е необходимо да се излагат подробни съображения в тази насока.

Като краен извод настоящият съдебен състав счита, че РА е законосъобразен на всички основания по чл. 160, ал.2 ДОПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя не се дължат разноски. Ответника не е претендирал юрисконсултско възнаграждение, при което и независимо от изхода на спора, такова не му се дължи.

Така мотивиран и на основание чл.160 и чл.161 от ДОПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 66-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "НЕДА-РМ-БОДУРОВА-КОНСТАНТИНОВ И С-ИЕ" СД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт (РА) № СФД 22-РД77-20/22.02.2022г., издаден от органи по приходите в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция „Общински приходи“ на Столичната община, потвърден с Решение № СОА22-РД28-12/03.05.2022г. на кмета на Столичната община.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: